

پراکنش و مطالعه تاکسونومیکی گونه های روتیفر در راستای آبی پروری در دریاچه سد ارس جلیل سبک آرا

مسئول فنی آزمایشگاه پلانکتون، پژوهشکده آبی پروری آبهای داخلی، موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور، سازمان تحقیقات آموزش و ترویج کشاورزی، بندرانزلی، ایران

چکیده

روتیفرها یا گردان تنان یکی از بزرگ ترین گروه های زوپلانکتونی هستند که در اغلب محیط های آبی یافت می شوند آنها حلقه واسط انتقال انرژی از فیتوپلانکتون به نکتون هستند، با توجه به نقش های مهمی که گردان تنان در روابط اکولوژیکی اکوسیستم های آبی بر عهده دارند، جهت انجام مطالعات اکولوژیکی، شناسایی آن ها از جنبه های مورفولوژیکی و جایگاه تاکسونومیکی از اهمیت بالایی برخوردار است. سدمخزنی ارس علاوه بر اهمیت که در توزیع آب دارد، دارای اهمیت بین المللی، اکولوژیکی و زیست محیطی نیز هست، پژوهش حاضر حاصل نمونه برداری زوپلانکتون از رودخانه و دریاچه سد ارس است. در این تحقیق روتیفرهای دریاچه سد مورد مطالعه قرار گرفته و جهت شناسایی گونه های آن از منابع معتبر متعددی استفاده شد. این مطالعات در سال ۱۳۹۸ در ۵ ایستگاه انجام گردید. نمونه برداری زوپلانکتونی توسط تورکمرشکن (جودی نت) و بشکل کشش عمودی از عمق های (سطح و ۵ متر و ۱۰ متر و ۱۵ متر) انجام گرفت. نمونه ها با فرمالین به نسبت ۴ درصد فیکس و جهت مطالعه به آزمایشگاه منتقل شدند. در این تحقیق ۵ شاخه زوپلانکتونی و از شاخه روتیفر ۱۹ جنس و ۲۹ گونه شناسایی شد که شامل ۷۶ درصد جمعیت سالانه زوپلانکتونی می باشد، بیشترین فراوانی روتیفرها مربوط به فصل بهار و اوایل فصل تابستان است.

واژگان کلیدی: سد ارس، زوپلانکتون، روتیفر، تاکسونومی، گونه

۱- مقدمه

سدمخزنی ارس علاوه بر اهمیتی که در توزیع آب دارد، دارای اهمیت بین‌المللی، اکولوژیکی و زیست محیطی نیز هست. بدلیل غلظت بالای مواد آلی وارده از حوضه آبریز از جمله سیستم‌های باروری است که علاوه بر تغذیه جمعیت‌های متعدد جانوری به عنوان منبعی با ارزش در تولید آبزیان نیز شمرده می‌شود. منطقه‌ای که این سد در آن واقع شده دارای زمستانی سرد، بادمای ۸ - ۷ درجه سانتیگراد زیر صفر و تابستانی گرم که دمای آن گاهی از ۴۰ درجه سانتیگراد نیز تجاوز می‌کند. صیدانواع آبزیان از جمله ماهی و خرچنگ دراز آب شیرین از مهم‌ترین تولیدات شیلاتی این سد مخزنی بوده، که دارای ارزش اقتصادی و اجتماعی برای روستاهای همجوار می‌باشد. از این رو همواره سعی مدیران شیلاتی بر این بوده که با ساماندهی استفاده از این نوع زیست بوم‌ها، توانایی بالقوه تولید ماهی را در جهت توسعه ذخایر آن تقویت کنند (بالاوت، ۱۹۸۳). کیفیت و ثبات منابع آبی در سراسر جهان مورد توجه بوده، ولی این منابع در حوضه های آبریز سیستم‌های آبی داخلی در معرض آلودگی قرار دارند زیرا فعالیت‌های انسانی- تأثیر منفی روی کیفیت آب دریاچه پشت سدها گذاشته است (اسمیت، ۲۰۰۳؛ نیوتون و همکاران، ۲۰۰۳). با توجه به زمان احداث و بهره‌برداری از سد سراسر که حدود ربع قرن می‌رسد و اگرچه اهداف اولیه از طراحی آن تامین آب کشاورزی و تولید نیروی برق آبی بوده، اما با توجه به محدودیت صید و با در نظر گرفتن عواملی مثل صید بی‌رویه، آلودگی آب و از بین رفتن محل‌های طبیعی تخم‌ریزی که تعادل ذخایر را برهم می‌زند، توسعه آبی پروری و پرورش ماهی در آبگیرهای داخلی منجمله مخازن آبی پشت سدها علاوه بر استخرها که صنعتی نوپاست بیشتر احساس می‌شود، چنانچه در سال‌های اخیر منابع آبی دریاچه سدها به یکی از عوامل مهم اقتصادی و اجتماعی در منطقه تبدیل، که با سرمایه‌گذاری‌های انجام شده در این زمینه و مطالعات لیمنولوژیک، آنرا می‌توانیم یکی از غنی‌ترین منابع آبهای داخلی در زمینه تولید آبزیان بویژه خانواده کپورماهیان بدانیم (وینفیلد و نلسون، ۱۹۹۱).

همراه با توسعه احداث سدها در اواخر دهه ۱۹۳۰ مطالعات این مخازن آبی با بررسی پلانکتون، بنتوز و ماهیان شروع و هدف از آن افزایش تولیدات ماهی در این دریاچه‌ها بوده است (ویکلیف و راک، ۱۹۳۷) که این امر وابستگی تام به تولیدات اولیه و ثانویه دارد (بنت، ۱۹۶۷). فیتوپلانکتون گیاهان میکروسکوپی و فاقد قدرت شنا بوده و بعنوان تولیدکنندگان اولیه در اکوسیستم‌های آبی از اهمیت خاصی برخوردارند. زوپلانکتون بعد از آن‌ها قرار داشته که خود توسط گروه بعدی زنجیره غذایی مورد مصرف قرار گرفته و غذای آغازین بیشتر بچه ماهیان هستند (نی شی جی، ۲۰۲۱). زوپلانکتون بخصوص روتیفرها به عنوان یک پل ارتباطی نقش مهمی را در زنجیره غذایی، با حمل انرژی از باکتری‌ها یا فیتوپلانکتون به سایر بی مهرگان و ماهی‌ها را برعهده دارند (سوزا و همکاران، ۲۰۱۱). ساختار جوامع پلانکتونی در نواحی ساحلی برای ماهیگیری تجاری پراهمیت بوده و نقش اصلی ایفا می‌کند (رامدانی و همکاران، ۲۰۰۹)، گروه‌های زوپلانکتونی نقش مهمی در مطالعه تنوع زیستی جانوران اکوسیستم‌های مختلف آبی دارا هستند (گوسوانی، ۲۰۰۴). در زنجیره غذایی زوپلانکتون گیاه خوار از فیتوپلانکتون تغذیه کرده و خود غذای مهمی برای جانوران در سطح بالاتر و بالاخره ماهی‌ها و غیره واقع می‌شود. بیشترین گروه‌های زوپلانکتونی بطور دائم در منابع آبی حضور فعال داشته که شامل گروه‌هایی همچون روتیفر، کلادوسرا و کوپه‌پودا و غیره می‌باشند. روتیفرها عموماً به دلیل مغذی بودن از نظر میزان پروتئین و انرژی بخصوص اسیدهای چرب امگا، سه و سرعت تکثیر بالا بعنوان غذا برای ماهیان جوان و بالغ دارای ارزش بالایی می‌باشند (لوپزینس، ۱۹۸۹؛ دونت و همکاران، ۲۰۱۳)، بخصوص که اکثر ماهیان در دوران اولیه زندگی ترجیح می‌دهند تا از روتیفرهای کوچک همچون گونه‌های مختلف *Brachionus* از جمله *Brachionus calyciflorus* به همراه پروتوزوا و سایر زوپلانکتون‌های کوچک تغذیه نمایند (سوله هریا و همکاران، ۲۰۱۰ و سیواکامی و همکاران، ۲۰۱۳). همچنین میزان بقاء و رشد لارو بچه ماهی سوف هنگامی که از این روتیفر تغذیه می‌کند بسیار بالا است (آوالس، ۱۹۹۱؛ واتانابه و همکاران، ۱۹۹۳)، در مجموع این آبزیان کوچک جزء رژیم اصلی غذایی ماهیان بوده و نقش مهمی در مراحل مختلف زندگانی بسیاری از گونه‌های ماهیان ایفا می‌کنند. حضور و غالبیت گونه‌های کلیدی روتیفرها عامل مهم پایدارکننده ساختار جوامع پلانکتونی بوده، همچنین در شرایط خاص محیطی بعنوان شاخص‌هایی برای تعیین درجه کیفیت آب بکار می‌روند، چنانکه رنگ

تخم و شیوه تولید مثل روتیفرها نشان دهنده نوع محیط زیست است (پیااسکی وهمکاران، ۲۰۰۴؛ عبدالعزیز و همکاران، ۲۰۰۶؛ سالویسون وهمکاران، ۲۰۱۳).

مطالعات زوپلانکتونی دریاچه پشت سدها در جمهوری های شوروی سابق و درزمینه تحقیقات هیدرولوژی و هیدروبیولوژی از جمله بر روی سد مخزنی ارس انجام شده، اما کامل ترین بررسی بر روی سد مخزنی ارس، توسط محمداف در طی سالهای ۱۹۸۴ تا ۱۹۸۷ انجام گردید که هدف آن بررسی رشد، پراکنش و تولیدات زوپلانکتون همچنین نقش آنها در منابع غذایی ماهیان و خودپالایی آب بوده است.

مطالعه بیوسیستماتیکی بر روی جمعیت روتیفرهای اکوسیستم های آبی کشور از مطالعات اکولوژیکی آنها نیز کمتر بوده است، بر همین اساس و با توجه به نقش مهم روتیفرها در اکوسیستم های آبی بعنوان واسط انتقال انرژی و شاخص پاکیزگی و آلودگی آب ها، ساختار مورفولوژیکی و تاکسونومیکی همچنین مشاهده رابطه بین ساختار و رده بندی روتیفرهای رده Monogononta در رودخانه و دریاچه سدارس مورد مطالعه قرار گرفته است (سیکرز، ۲۰۰۸). مسلماً در کنار شناخت این ارزشها می توانیم راه-کارهای مناسب با پشتوانه علمی ارائه نماییم. بطور حتم همفکری و توجه همه عوامل، موثر در جهت تغییرات مفید در دریاچه سد می باشد.

۲- مواد و روشها

دریاچه سدارس بر روی رود مرزی ارس در نتیجه احداث نیروگاه آبی بین جمهوری اسلامی ایران و جمهوری تازه استقلال یافته نخجوان در سال ۱۳۵۰ احداث شد، اراضی این سد در محدوده طول جغرافیایی ۴۵ درجه و ۱۵ دقیقه شرقی و عرض جغرافیایی ۳۹ درجه و ۸ دقیقه شمالی قرار دارد. شهر قره ضیالالدین در جنوب غربی و شهر پلدشت در ۳۵ کیلومتری شمال غربی این سد قرار گرفته است. مساحت این سد مخزنی ۱۴۵۰۰ هکتار، حجم آن ۱۳۵۰ میلیون مترمکعب آب بوده که عموماً سالانه ۱۱۵۰ میلیون مترمکعب آب را در خود جای می دهد. مساحت حوزه آبریز این سد ۵۴۳۰۰ کیلومترمربع می باشد (محمداف، ۱۹۹۰). باتوجه به اینکه مهمترین بخش شیلاتی دریاچه سدارس در محدوده آبهای ایستای آن می باشد، در این بررسی ۵ ایستگاه جهت مطالعه در نظر گرفته شد، نام و موقعیت جغرافیایی ایستگاه های مطالعاتی در (شکل ۱) و (جدول ۱) آورده شده است.

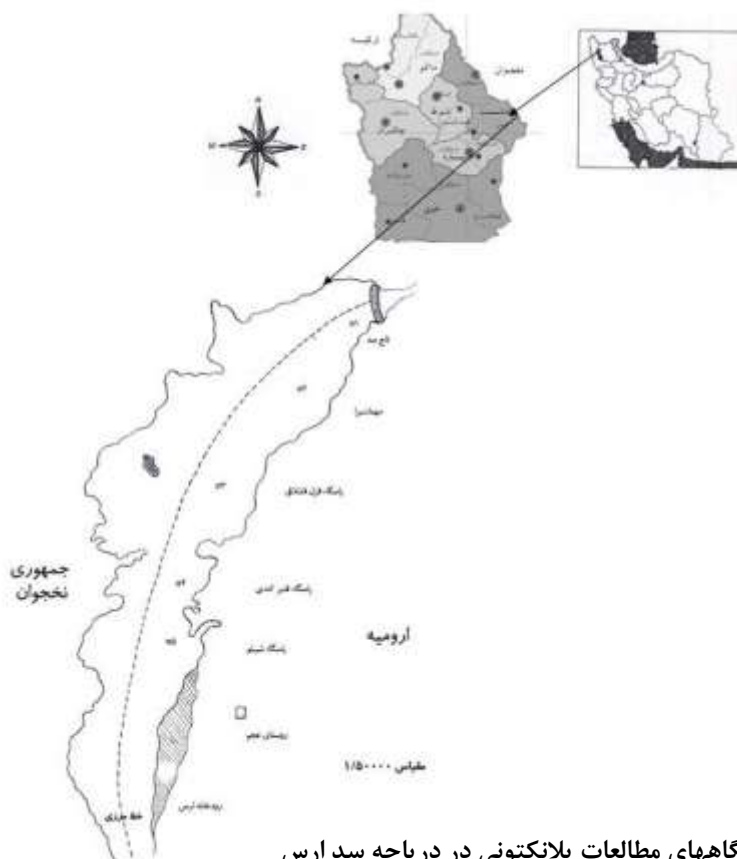
جدول ۱: موقعیت جغرافیایی ایستگاههای مطالعاتی در دریاچه سدارس

نام ایستگاه	عرض جغرافیایی	طول جغرافیایی
۱- مقابل تاج سد	۳۹° ۷' ۳۳" شمالی	۴۵° ۲۲' ۹۱" شرقی
۲- روبروی مهمانسرا	۳۹° ۷' ۴۱" شمالی	۴۵° ۲۱' ۷۴" شرقی
۳- مقابل پاسگاه قزل قشلاق	۳۹° ۷' ۵۸" شمالی	۴۵° ۲۰' ۱۲" شرقی
۴- مقابل پاسگاه قنبر کندی	۳۹° ۱۰' ۵۲" شمالی	۴۵° ۱۸' ۲۷" شرقی
۵- مقابل پاسگاه شیبلو	۳۹° ۱۰' ۳۰" شمالی	۴۵° ۱۷' ۲۳" شرقی

نمونه برداری بصورت فصلی در سال ۱۳۹۸ انجام شد. نمونه برداری زوپلانکتونی با توجه به موقعیت و عمق ایستگاهها صورت گرفت بطوریکه در پیکره دریاچه سد توسط تور کمرشکن (Juday net) و بشکل کشش عمودی از اعماق (۰-۵، ۵-۱۰ و ۱۰-۱۵) انجام و نمونهها با فرمالین به نسبت ۴ درصد فیکس و جهت مطالعه به آزمایشگاه منتقل شدند. نمونهها بعد از همگن سازی توسط دهانه گشاد پیپت جهت بررسی های کمی و کیفی به محفظه های شمارش منتقل و بعد از مشاهده و شناسایی با میکروسکوپ اینورت، توسط پیپت پاستور جداسازی، شستشو و در نهایت بر روی لام منتقل و از زوایای مختلف آن توسط فتومیکروسکوپ (labophot Nikon) عکسبرداری گردید.

نمونه برداری زوپلانکتونی بر طبق منابع استاندارد تمتد (۲۰۰۵)؛ هاریس وهمکاران (۲۰۰۰) و جهت رده بندی از منبع مین لی (۱۹۹۳) و برای شناسایی زوپلانکتون به منابع بیرشتین وهمکاران (۱۹۶۸)؛ ادمونسون (۱۹۵۹)؛ میلان بای (۱۹۶۸)؛

نیدهام و نیدهام ۶ (۱۹۶۸)؛ کوتیکووا ۷ (۱۹۷۰)؛ روتنر-کولیسکو ۸ (۱۹۷۴)؛ پونتین ۹ (۱۹۷۸)؛ ماوسین ۱۰ (۱۹۸۳)؛ پناک ۱۱ (۱۹۸۹)؛ تسالولیکhin ۱۲ (۱۹۹۵)؛ تراپ و کوویچ ۱۳ (۲۰۰۱) استناد شد. جهت ثبت اطلاعات، انجام کارهای محاسباتی، رسم جداول و نمودارها از نرم افزار Excel نسخه ۲۰۱۳ و جهت تجزیه تحلیل و آنالیز آماری از نرم افزار SPSS نسخه ۱۶ برای آزمون آنالیز واریانس یکطرفه (ANOVA) و آزمون ناپارامتری کروسکال والیس استفاده شد.

شکل ۱: موقعیت ایستگاههای مطالعات پلانکتونی در دریاچه سد ارس

¹Standard method (American Public Health Association), 2005

²Harris

³Mienlli

⁴Edmonson

⁵Mellanby

⁶Needham&Needham

⁷Kutikova

⁸Ruttner- Kolisko

⁹Pontin

¹⁰Maosen

¹¹Pennak

¹²Tsalolikhin

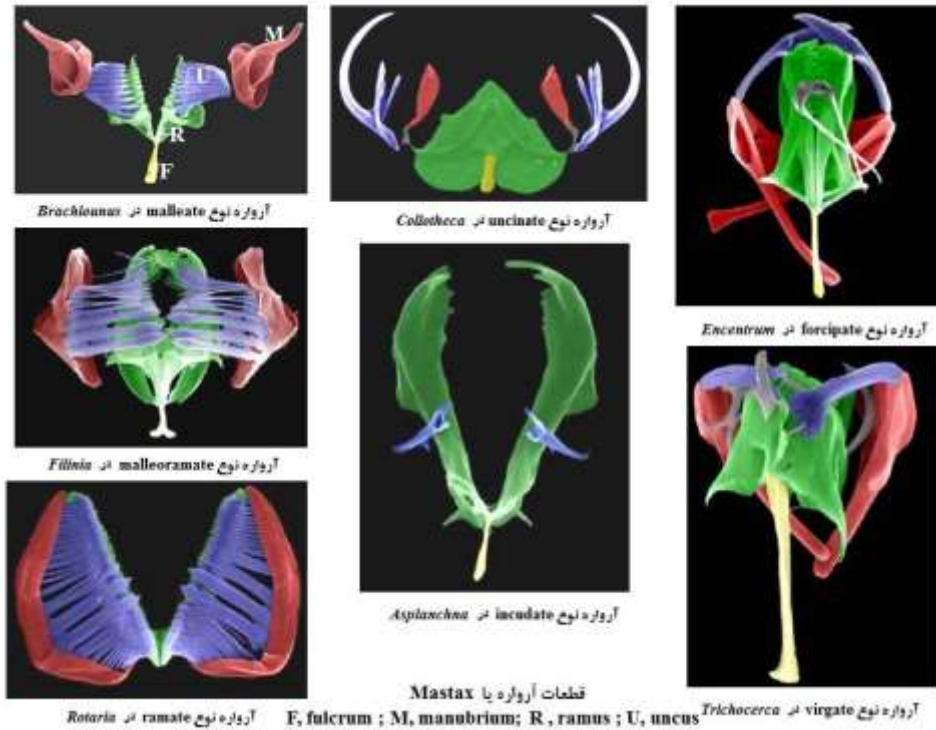
¹³Throp & Covich, 2001

۳- نتایج

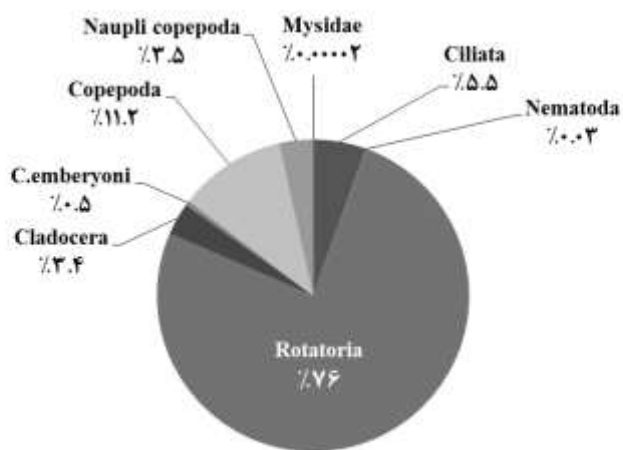
گروه غالب در جوامع زوپلانکتونی دریاچه سدارس روتیفرها یا گردان تنان بوده که نمونه غالب نظام‌های آب شیرین جهان نیز می‌باشد. سبک آرا و مکارمی نیز طی بررسی‌های پلانکتونی خود طی بیش از دو دهه بررسی در اکثر منابع آبی به این نتیجه رسیدند که شاخه روتیفرها غالب ترین شاخه زوپلانکتونی بوده و در دریاچه سدها با توجه به وسعت و ایستایی آب از جمعیت بیشتری نسبت به سایر مناطق برخوردار می‌باشند. در مجموع این شاخه به علت جذب مواد مغذی مناسب جهت رشد در اکثر فصول سال مشاهده می‌شود. در این تحقیق ۵ شاخه زوپلانکتونی، ۲۶ جنس و ۳۷ گونه و از شاخه روتیفرها ۱۹ جنس و ۲۹ گونه شناسایی شد (جدول ۲). این شاخه شامل ۷۶ درصد جمعیت سالانه زوپلانکتونی در این دریاچه سد هستند. درصد سالانه فراوانی گروه‌های زوپلانکتونی در دریاچه سد ارس در (شکل ۴) آورده شده است.

ساختمان بدن روتیفرها شامل سر، بدن و پا بوده که در اغلب آنها سر چندان از تنه مشخص نیست، پا اغلب بدخل بدن پس‌زده شده و تعدادی از گونه‌ها نیز فاقد پا هستند، حضور یا فقدان پا بعنوان یک اندام برای شناسایی گونه‌ای مورد توجه قرار می‌گیرد (شکل ۳). بسیاری از گونه‌های آنها حالت پلانکتونی داشته که معمولاً پراکنش زیادی دارند، تعدادی نیز دارای حالت نیمه پلانکتونی هستند. تعیین مرز بین گونه‌های پلانکتونی و نیمه پلانکتونی چندان آسان نبوده و مهمترین فاکتوری که در جدا کردن و شناسایی خانواده‌های مختلف روتیفرها بکار می‌رود، ساختمان آرواره یا فکین آنهاست، که در اکثر آنها براحتی قابل مشاهده نیست. معمولاً چند تیپ آرواره دیده می‌شود که در آنها هر قسمت دارای شکل و اندازه مخصوص بخود می‌باشد. ساده‌ترین نوع آرواره که قابل تشخیص است نوع malleate بوده که اختصاص به خانواده Brachionidae داشته که تمامی قسمت‌ها در آن بخوبی رشد کرده و قوی هستند. سایر انواع آرواره عبارتند از forcipate ramate, uncinata, incudate, virgate و malleoramate هستند (شکل ۲). ساختمان اصلی آرواره شامل یک تیرک اصلی به نام فولکروم (fulcrum) بوده که به دو قطعه بنام راموس (ramus) متصل می‌شود و هر دندان ریز از یک دسته به نام مانوبریوم (manubrium) و یک قلاب بنام اونکوس (uncus) تشکیل شده که به راموس متصل هستند. (شکل ۲).

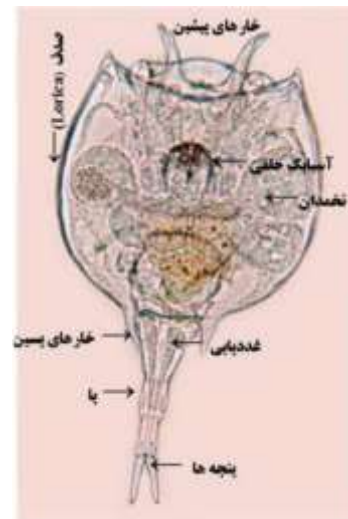
این شاخه به سه رده Ploima (Monogononta), Bdelloidea (Diagononta), Seisonidea تقسیم شده، رده Ploima شامل تمام روتیفرهایی است، که زندگی پلانکتونی و شبه پلانکتونی داشته و گونه‌هایی که به اشیاء داخل آب چسبیده‌اند و زندگی پلانکتونی ندارند. تعدادی از اعضای این راسته در آبهای شیرین و تعدادی در آب شور دریاها زیست کرده و تخمدان منفرد در آنها بعنوان یک صفت اختصاصی شناخته می‌شود. روتیفرها توان تولید مثل غیرجنسی در شرایط مساعد محیطی بصورت بکرزایی (ایجاد تخمهای غیر جنسی)، یا در شرایط نامساعد محیطی دارای مرحله تکثیر جنسی با نرهایی کمابیش کوچکتر از ماده‌ها را دارند. اعضای رده Bdelloidea معمولاً زالموناند بوده و بحالت پیچ و تاب خوردن و خزیدن انتقال می‌یابند. آنها همیشه در میان گل‌ولای، روی گیاهان یا ذرات دیتریت یافت می‌شوند. جنس‌های این راسته دارای دو تخمدان بوده و تولیدمثل غیرجنسی داشته و فاقد جنس نر هستند. رده Seisonidea در دریاچه سدارس وجود ندارد، این رده فقط شامل یک جنس بوده که منحصراً دریایی وانگل هستند. مطالعات کیفی زوپلانکتونی در این پروژه نشان داد که شاخه روتیفرها دارای غالب‌ترین گونه‌های زوپلانکتونی در این تحقیق بوده و فراوان‌ترین گونه‌های این شاخه *Brachionus calyciflorus* و *Polyarthra vulgaris* sp. *Synchaeta* هستند (شکل ۵)، روتیفرها در فصل بهار و اوایل تابستان فراوانی و تنوع بیشتری دارند.

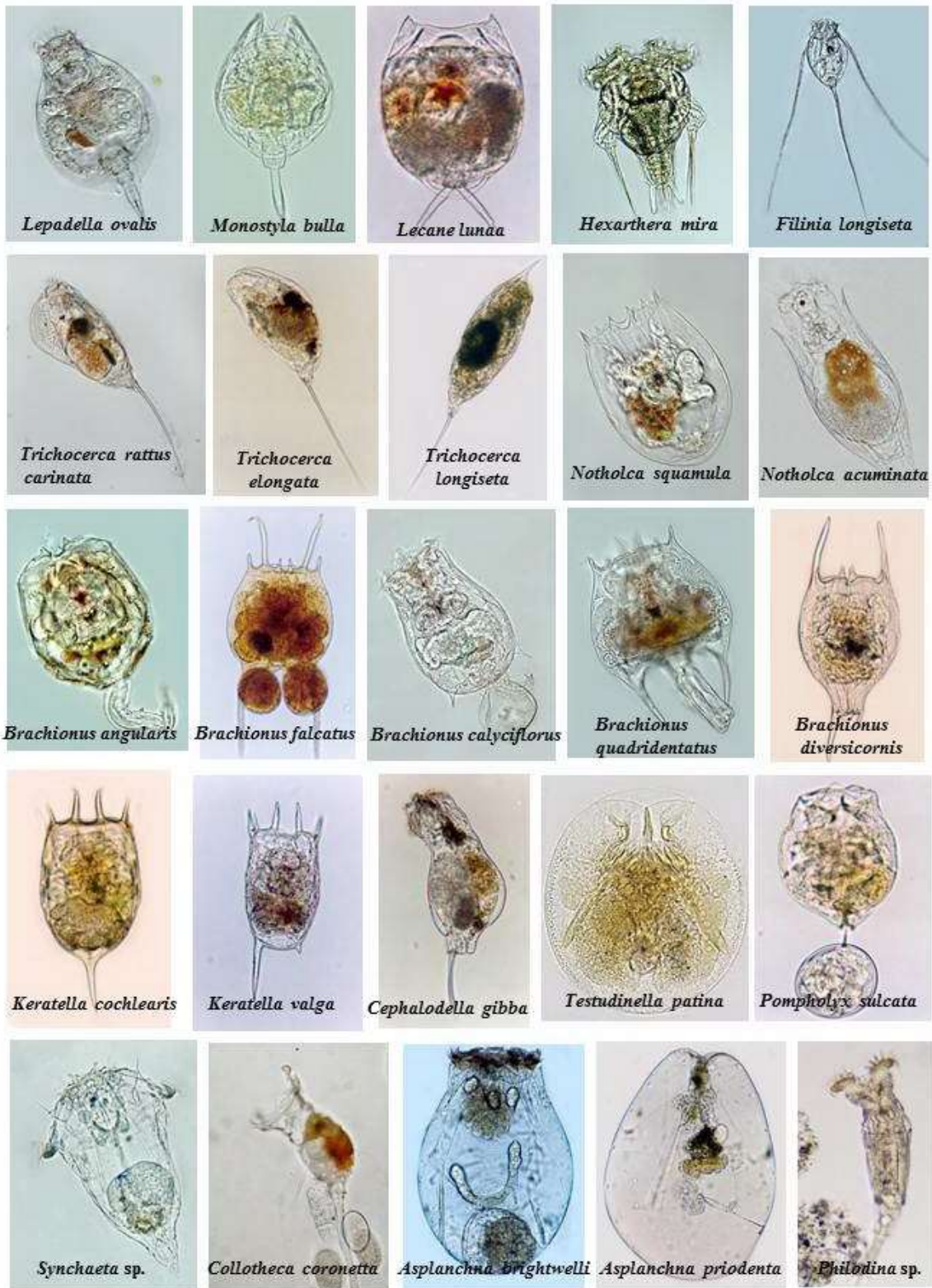
شکل ۲: ساختمان انواع آرواره در Rotifera گرفته شده از Segers, 2004

شکل ۴: درصد سالانه فراوانی گروه های زوپلانکتونی در دریاچه سد ارس

شکل ۳: ریخت شناسی روتیفر ماده (*Platijas quadricornis*)
گرفته شده از کتاب اطلس پلانکتون تالاب انزلی (۱۳۹۴)

شکل ۵: تعدادی از گونه‌های شناسایی شده از شاخه روتیفرها در دریاچه سد ارس

جدول ۲: پراکنش گونه های روتیفر در فصول مختلف در دریاچه سد ارس

اسامی گونه ها	بهار	تابستان	پاییز	زمستان	اسامی گونه ها	بهار	تابستان	پاییز	زمستان
Phylum Rotifera					Family Hexarthridae				
Class Digononta					<i>Hexarthera mira</i>	-	+	+	-
Family Philodinidae					Family Lepadelidae				
<i>Philodina</i> sp.	-	+	-	+	<i>Lepadella ovalis</i>	-	-	+	-
Class Monogononta					Family Notommatidae				
Family Bachionidae					<i>Cephalodella gibba</i>	-	-	-	+
<i>Brachiounus angularis</i>	+	-	-	+	Family Asplanchnidae				
<i>Brachionus calyciflorus</i>	+	+	+	-	<i>Asplanchna priodonta</i>	+	-	-	-
<i>Brachionus falcatus</i>	+	+	+	-	<i>Asplanchna brightwelli</i>	+	+	+	+
<i>Brachionus diversicornis</i>	+	-	-	-	Family Synchaetidae				
<i>Brachionus quadridentatus</i>	+	-	-	+	<i>Synchaeta</i> sp.	+	+	+	+
<i>Keratella cochlearis</i>	+	+	+	-	<i>Polyarthera dolichoptera</i>	+	-	+	+
<i>Keratella valga</i>	+	+	-	+	<i>Polyarthera vulgaris</i>	+	+	+	+
<i>Notholca squamula</i>	-	-	+	-	Family Trochosphaeridae				
<i>Notholca acuminata</i>	-	+	+	-	<i>Filinia longiseta</i>				
Family Lecanidae					Family Testudinilidae				
<i>Monostyla bulla</i>	-	-	+	-	<i>Testudinella patina</i>	-	+	-	-
<i>Lecane luna</i>	-	+	+	-	<i>Pomphylx sulcata</i>	-	+	+	-
Family Trichocercidae					Family Collothecidae				
<i>Trichocerca elongata</i>	+	-	-	+	<i>Collotheca coronetta</i>	-	-	+	-
<i>Trichocerca longiseta</i>	+	-	-	-	Family Conochilidae				
<i>Trichocerca rattus carinata</i>	+	+	-	-	<i>Conchihlous unicornis</i>	-	+	-	-
<i>Trichocerca relicta</i>	+	-	+	-		+			

توصیف خانواده های شناسایی شده

Family Brachionidae

بدن بیضوی و در قسمت پشتی و شکمی کم و بیش مسطح و دارای پوسته (لوریکا) مشخص بوده و در بیشتر گونه ها دارای ۲،۴ یا ۶ خار در حاشیه قسمت پیشین و در حاشیه قسمت شکمی دارای تزئینات شعاعی (صفت اختصاصی گونه) می باشد. در بعضی از گونه ها نیز خارهای تغییر شکل یافته طولی در گوشه خلفی بدن دیده می شود. طول بدن حدود ۵۰۰-۱۵۰ میکرون، پاها متحرک و قابل انقباض و بند بند که ممکن است بلندتر از طول بدن باشد. تاج شامل ۵ قسمت مجزا از هم بوده که ما بین آنها خارهای عصبی وجود دارد. در ناحیه میانی بدن یک چشم مرتبط به مغز دیده می شود. در این خانواده از جنس *Brachiounus* گونه های *quadridentatus, diversicornis, falcatus, calyciflorus, angularis* و گونه های *Keratella*، *Notholca acuminata* و *Notholca squamula* شناسایی شده اند.

Family Lecanidae

شکل بدن در حالت کشیده استوانه ای شکل و هنگام جمع شدن بیضوی و دارای قسمت پشتی و شکمی مشخص است. بشره صاف، دارای لوریکا یا پوسته نازک که علاوه بر صفحات پشتی و شکمی دارای شیار بوده و پوسته نازکی بین صفحات وجود دارد. پا کوتاه اغلب دارای ۲ بند که بند دوم متحرک است. انگشتان بطور قابل ملاحظه ای بزرگتر از پاها بوده، در بعضی از گونه ها اندازه پا نصف یا تقریباً برابر طول تنه است، در گونه هایی که انگشتان کاملاً بهم متصل می شوند، جنس *Monostyla* را بوجود

می‌آورند. فرم‌های حدواسط بین دو جنس جزء *Lecane* شمرده شده که دارای یک چشم بزرگ قرمز رنگ بوده که روی مغز قرار گرفته و حلق دارای آرواره از گروه *malleate* است. طول بدن حدود ۳۰۰ - ۲۰۰ میکرون می‌باشد. از این خانواده گونه‌های *Lecane luna* و *Monostyla bulla* شناسایی شده‌اند.

Family Trichocercidae

بدن استوانه‌ای کمابیش کشیده و بدون تناسب که گاهی کاملاً بشکل فنر پیچیده شده و موجود بطور مارپیچ شنا می‌کند. تاج سخت و محکم که در یک نقطه از ناحیه گردن جدا شده و معمولاً امتداد یافته و به یک خاربا انتهای تیز ختم می‌شود. در ناحیه پشتی پوسته، اغلب یک یا دو تیغه برآمده شیاردار وجود دارد که در گونه‌های مختلف اشکال متفاوتی دارند. انگشتان بهیچوجه طول برابر نداشته و باریک بوده و در پایه هر انگشت چند خار عصبی نیز دیده می‌شود. دارای یک چشم قرمز روی مغز بوده، *mastax* (محوطه حلقی) بزرگ و آشکار، آرواره از نوع *virgate* که کم و بیش نامتقارن است. از این خانواده از جنس *Trichocerca* گونه‌های *relicta* و *rattus carinata longiseta elongata* شناسایی شدند.

Family Trochosphaeridae

دارای بدن کشیده، کمابیش شفاف، بیضوی، دوکی شکل و فاقد ناحیه سردربخش پیشین می‌باشد. در زیر ناحیه پیشین دو شاخک با طول‌های متفاوت وجود داشته که بوسیله ماهیچه‌هایی حرکت کرده و در هنگام شنا کردن در طول بدن خوابانده می‌شود. در ناحیه تحتانی بدن نیز یک شاخک انتهایی سخت دیده شده و پا وجود ندارد. اندازه‌ها در یک جمعیت بین ۲۵۰ - ۷۰ میکرون متغیر است. از این خانواده گونه *Filinia longiseta* شناسایی شد.

Family Lepadellidae

بدن دوکی شکل، شفاف با پوششی نازک، پوسته (لوریکا) صاف یا دندانه دار و پا دارای خار می‌باشد. ناحیه سربیش از حد جلو آمده که حالت نیم دایره دارد و بسیار نازک بوده و بعنوان یک صفت اختصاصی در این جنس شناخته می‌شود. پا بلند و دارای ۳ بند و یک خار است که در ابتدای پا قرار دارد. ناخن‌ها نوک تیز بوده، تاج نیز دارای تعدادی مژه وابسته به ناحیه دهانی می‌باشد. در زیر پوسته محافظ ناحیه سری ۲ لکه چشمی مجزا از هم قرار دارد. حلق کوچک آرواره از گروه *malleate* اندازه بدن حدود ۲۵۰ - ۱۵۰ میکرون است. از این خانواده گونه *Lepadella ovalis* شناسایی شده است.

Family Notommatidae

بدن استوانه‌ای، کمی خمیده و تا حدودی سخت که دارای صفحات پشتی و شکمی نازک است، بعلاوه ضمیمه ناحیه گردن و دم می‌تواند بعنوان صفت مشخصه جهت شناسایی بکار روند. پاکوتاه و پهن و انگشتان نوک تیز و خمیده‌اند. چشم روی مغز قرار گرفته که اوسیلی‌ها اغلب در آنها توسعه نیافته‌اند. آنتن پشتی کوچک که در وسط ناحیه گردنی واقع شده است. آنتن جانبی دورتر و در ناحیه پشتی قرار دارد. یک آنتن با یک خار عصبی بلند گاهی در ناحیه دم دیده می‌شود. *Mastax* (ناحیه حلقی) بزرگ و آرواره یا آسیابک از نوع *virgate* که در انواع مختلف اشکال متفاوتی را نشان می‌دهد. از این خانواده گونه *Cephalodella gibba* شناسایی شده است.

Family Asplanchnidae

اعضای این خانواده بزرگ، شکل بدن کشیده و کیسه مانند است، اگر در اثر پدیده سیکلومورفوز فرم بدن تغییر یابد در این صورت لوله‌ای، دراز و امتداد یافته، زنگی شکل یا دارای برجستگی در ناحیه پشتی می‌باشد. بشره بی‌نهایت نازک و بدنی کاملاً شفاف دارد. اندازه بدن بین ۵۰۰ - ۱۲۲ میکرون متغیر بوده که این اندازه اغلب بطور قابل ملاحظه‌ای در جمعیت یک گونه در طول سال فرق داشته و خود بعنوان یک شاخص شناسایی می‌تواند استفاده شود، آرواره از نوع *incudate* است. از این خانواده گونه‌های *Asplanchna priodenta* و *Asplanchna brightwelli* شناسایی شده‌اند.

Family Testudinellidae

دارای پوسته محافظ یا فاقد آن هستند، پا موجود یا ممکن است دیده نشود، در صورت حضور پا فاقد انگشت می‌باشد، تاج دارای حلقه‌ای از مژه در اطراف ناحیه پیشین بوده که دهان در بین آن قرار گرفته است. آرواره از گروه *malleoramate* در تمامی جنس‌های این خانواده است. گونه‌های این خانواده زندگی پلانکتونی داشته یا به سطوح مختلف در داخل آب می‌چسبند. از این

خانواده گونه‌های *Pomphlyx sulcata* و *Testudinella patina* شناسایی شده‌اند.

Family Synchaetidae

بدن مخروطی و آونددار، شفاف، کشیده، که اندازه‌ای حدود ۶۰۰-۲۰۰ میکرون دارد. پاها بدون بند، کوتاه و انگشتان کوتاه و نوک تیز، تاج پهن و عریض و بیضوی که در انتهای ناحیه فوقانی سربشکل انشعابی و دهلیزی شکل دیده می‌شود. دارای ۴ خارعبسی روی تاج بوده، چشم همیشه قرمز رنگ، تکی یا بشکل دوتایی چسبیده بهم دیده می‌شوند. محوطه حلقی (mastax) بزرگ، مثلثی شکل، کیسه مانند و دارای ماهیچه‌های مخطط مشخص است. آرواره از نوع virgate با قطعات متصل بهم و بزرگ اما بسیار ظریف می‌باشد. از این خانواده گونه‌های *Synchaeta sp.*، *Polyarthera dolichoptera* و *Polyarthera vulgaris* شناسایی شده‌اند.

Family Conochilidae

کلنی شامل ۶۰-۳۰ روتیفر، آنتن‌های ناحیه سراز هم جدا بوده و طولی نابرابر دارند. آنتن‌های شکمی جدا شده یا فقط قسمتی از آنها بهم جوش خورده است، طول هر روتیفر کمتر از ۸۰۰ میکرون و کلنی کمتر از ۴ میلی متر قطر دارد. بلندی پا تقریباً ۲ برابر بدن بوده و گونه‌های مختلف این جنس چرند هستند. غلاف ژلاتینی احاطه کننده این روتیفر بهترین نوع پوشش مورفولوژیکی در رابطه با فیلتراسیون بوده که موجب صرفه جویی در مصرف انرژی می‌گردد. از این خانواده گونه *Collotheca coronetta* شناسایی شده است.

Family Collotheceidae

این خانواده از سایر روتیفرها بدلیل تفاوت در شکل تاج واز سوی دیگر، ثابت بودن و غیرمهاجر بودن اکثر گونه‌های آن مشخص می‌شود. بدن دوکی شکل و کشیده، کم و بیش شفاف و دارای حالت انقباضی زیادی است. پا معمولاً بوسیله انتهای غیرقابل تشخیص یا توسط پایه کوچک و کوتاه زیرخاکی یا توسط یک غلاف ژلاتینی که بوسیله غدد پایی ترشح می‌شود به اجسام متصل شده و فاقد انگشت است. اندازه گونه‌هایی که زندگی آزاد دارند حدود ۵۰۰-۱۰۰ میکرون می‌باشد. تاج مخروطی، دو ناحیه دارد، ناحیه دهلیزی و ناحیه قیف مانند که توسط لوله‌ای کوتاه به پیش معده متصل می‌گردد. این ناحیه شامل آرواره بوده که مشابه سایر روتیفرها به حلق مربوط می‌شود. آرواره کوچک، غیر مشخص که از گروه uncinata می‌باشد. از این خانواده گونه *Conchilous unicornis* شناسایی شده است.

بحث

زوپلانکتون از ساکنین دائمی منابع آبی بوده که شامل گروه‌های مختلفی مانند پروتوزوا، روتیفرها، آرتروپودا و غیره هستند که حضور و غالبیت آنها عامل پایدارکننده مهم ساختار جوامع پلانکتونی به حساب می‌آید. این گروه‌ها در اکوسیستم‌های آبی از اهمیتی ویژه برخوردار هستند بخصوص که اکثر ماهیان در دوران اولیه زندگی ترجیح می‌دهند تا از روتیفرهای کوچک همچون گونه‌های مختلف براکیونوس به همراه پروتوزوا و سایر زوپلانکتون‌های کوچک تغذیه نمایند (سوله‌هریا و همکاران، ۲۰۱۰ و سیواکامی و همکاران، ۲۰۱۳). این موجودات قادر به کنترل تولیدات اولیه نیز هستند (هانس و آن‌جا، ۲۰۰۷).

محمداف در سال ۱۹۹۰ با آنالیز چندین ساله، ارتباط بین آلودگی آلی (شکوفایی فیتوپلانکتونی آب) و تعداد گونه‌های زوپلانکتونی، موفق به شناسایی گونه‌های شاخص و تعیین رشد و وضعیت میزان آلودگی آلی شد، وی نقش زوپلانکتون بخصوص روتیفرها را در خودپالایی آب در سدارس بر اساس میزان تولید، و مصرف آن را بر حسب شدت تنفس دانسته است. عبارتی باید چنین استنباط کرد که وجود زوپلانکتون در فرایند خودپالایی یا چرخه بیولوژیک آبگیرها از چند طریق انجام می‌شود. اول از طریق مصرف باکتری‌ها که از یک طرف باعث کاهش تعداد آنها و از سوی دیگر موجب افزایش تکثیر و شدت فرایند تصفیه باکتریایی می‌گردد. دوم با مصرف مقادیر قابل توجهی از فیتوپلانکتون و مصرف اکسیژن در عمل تنفس، تاثیر اساسی در رژیم اکسیژنی آبگیر داشته (کوآن ایم و همکاران، ۲۰۱۳)، همچنین نقش آنها در تبدیل مواد آلی به مواد معدنی در طی عمل تنفس ضروری است (گلیویچ، ۱۹۹۰)، در تمامی این فرایندها نقش زوپلانکتون بخصوص روتیفرها در چرخه مواد و انرژی در منابع آبی

بسیار مهم بوده و در نهایت در شکل‌گیری کیفیت آب و باروری بیولوژیک منابع آبی در درجه اول اهمیت قرار می‌گیرد. (لی و همکارانش، ۲۰۰۵) در دریاچه Danghu چین نیز چنین شکوفایی را تحت شرایط مشابه گزارش نموده‌اند. مطالعات زوپلانکتونی نشان داده است که در مجموع منطقه دریاچه سد با در نظر گرفتن وسعت منطقه ایستایی آب از جمعیت زوپلانکتونی بالایی برخوردار می‌باشد، و این منطقه زیستگاه مناسبی جهت انواع زوپلانکتون بخصوص روتیفرها و کوپه پودا و آنتن منشعبان است. در اوائل و اواسط بهار و با افزایش تدریجی دمای آب رشد فیتوپلانکتون و همزمان با آن رشد زوپلانکتون آغاز می‌گردد (وان دامه و همکاران، ۲۰۱۳)، اکثر تراکم زوپلانکتونی در این مناطق مربوط به اواخر بهار و اوایل فصل تابستان می‌باشد (سبک آرا و مکارمی، ۱۳۸۲). با مشاهدات منطقه‌ای می‌توان چنین بیان نمود که در این منطقه و سه ماهه بهار رشد فیتوپلانکتون بسیار زیاد بوده سپس بتدریج کم می‌شود، این امر باعث افزایش تولیدات اولیه گردیده و تغییرات تراکم زوپلانکتون مواری با افزایش تراکم فیتوپلانکتون و با تأخیر زمانی کوتاهی رخ می‌دهد که این یک رابطه متعارف بین شکار و شکارچی است (کوآن ایم و همکاران، ۲۰۱۳). با آنالیز داده‌های زوپلانکتونی در مورد روتیفرها و با توجه به آزمون کروسکال-والیس نتیجه می‌گیریم که بین ایستگاه‌های مورد مطالعه و در ماه‌های مختلف از نظر فراوانی شاخه روتیفرها اختلاف معنی-دار آماری مشاهده می‌گردد ($P < 0.05$) (سبک آرا و مکارمی، ۱۳۸۰).

مطالعات زوپلانکتونی در تالاب انزلی نیز طی سالیان متمادی نشان داده که شاخه روتیفرها غالب‌ترین زوپلانکتون در هند خاله جنوبی، آبکنار و روگها بوده و در مجموع منطقه آبکنار با در نظر گرفتن وسعت منطقه و ایستایی آب زیستگاه مناسبی جهت انواع زوپلانکتون بخصوص روتیفرها بوده و از جمعیت زوپلانکتونی قابل توجهی برخوردار می‌باشد، البته بالا آمدن سطح آب دریای کاسپین نیز در این مورد موثر بوده است. حداکثر تراکم زوپلانکتون در اکثر منابع آبی مربوط به بهار و اوایل فصل تابستان می‌باشد (سبک آرا و مکارمی، ۱۳۸۳)، در این زمان بدلیل دمای مناسب جمعیت شاخه روتیفرها به حداکثر مقدار خود می‌رسد. روتیفرها به دلیل دارا بودن امگا ۳ مهم‌ترین غذای لارو انواع ماهیان بوده که ازت، فسفات، آهن، کلراید و درجه حرارت بمیزان زیادی در رشد آنها موثر است (واتانابه و همکاران، ۱۹۹۱؛ لوپس و همکاران، ۲۰۰۷). در مطالعات دقیق‌تر که در راستای تهیه اطلس پلانکتون تالاب انزلی توسط سبک آرا و مکارمی (۱۳۸۵؛ ۱۳۹۴)، تعداد ۹۳ گونه در غالب ۳۷ جنس از شاخه روتیفرها شناسایی شد. اغلب با فرا رسیدن فصل پاییز و کاهش درجه حرارت از ۲۵ به ۱۵ درجه سانتی‌گراد میزان تولیدات زوپلانکتونی از جمله روتیفرها کاهش یافته و میزان مصرف تولیدات اولیه توسط آنها نیز بمیزان زیادی کاهش می‌یابد.

روشهای علمی بازدهی طبیعی اکوسیستم‌های آبی بر مبنای بررسی عوامل فیزیکی و شیمیایی همچون کیفیت تولید موجودات آبی و بررسی جمعیت ماهی قرار دارد. بررسی این عوامل استعداد توان تولید مواد بیوژن (نیترات و فسفات همراه با کلیات آب) در سد سدارس را در ترکیب فیتوپلانکتونی مشخص نموده، که در تولید طبیعی محصول این دریاچه ارزش حیاتی دارد. در سد مخزنی ارس با شروع فصل بهار ذخایر مواد بیوژن موجود در دریاچه در ساختار اندام ارگانیزم‌های حیاتی موجودات آبی جذب شده که در نتیجه آن کاهش نسبی در ترکیبات نیترژن و فسفر مشاهده می‌شود، بطوری که حداکثر جذب عناصر توسط این موجودات در فصل تابستان انجام می‌گیرد (ملکی شمالی، ۱۳۷۴؛ ۱۳۸۱). این امر منجر به افزایش انواع دیاتوم‌ها و جلبک‌های سبز مثل *Pediastrum* شده که در این شرایط تراکم زیادی دارند (ایمیر و دمیرسوی، ۱۹۹۶؛ بایکال و همکاران، ۲۰۰۴). مقایسه پراکنش فیتوپلانکتون در ایستگاه‌ها و اعماق مختلف نشان داده که تجمع فیتوپلانکتون در لایه‌های سطحی بدلیل نفوذ انرژی نورانی خورشید بیشتر و در لایه‌های عمیق‌تر از جمعیت آنها کاسته می‌گردد (سبک آرا و مکارمی، ۱۳۹۲).

بررسی زوپلانکتون این مخزن آبی که یکی از اجزای مهم در منابع غذایی ماهیان در مرحله لاروی و بعد از آن است، تولیدات و اهمیت زوپلانکتون را در خود پالایی آب این آبگیر، همچنین نقش آنها را در تغذیه ماهیان مشخص می‌کند. این ارزش در بررسی‌های پلانکتونی انجام گرفته در دریاچه سدارس (سبک آرا، ۱۳۷۴؛ سبک آرا و مکارمی، ۱۳۸۰) و مخازن آبی ماکو و مهاباد (سبک آرا و مکارمی، ۱۳۷۷؛ سبک آرا، ۱۳۹۸)، در تغذیه لارو ماهیان، در یک دوره کوتاه بهار تابستانه که مورد تغذیه تمامی بچه ماهیان قرار می‌گیرند، مشهودتر است (عبدالملکی، ۱۳۸۱؛ سبک آرا، ۱۳۹۸). بررسی تغذیه بچه ماهیان کپور در دریاچه سدارس که پر جمعیت-

ترین گونه ماهیان در این دریاچه هستند نشان داد که زوپلانکتون از جمله روتیفرها در فصل بهار ۱۸ تا ۹۸ درصد غذای بچه کپور معمولی به طول ۵۰ - ۸ میلی‌متر را تشکیل می‌دهد (محمداف، ۱۹۹۰).

رشد و توسعه کمی زوپلانکتون در سد مخزنی ارس بستگی به سطح آب دارد، در هنگام پائین بودن سطح آب، رشد و تکثیر آنها ضعیف‌تر است زیرا این قسمت تبدیل به رودخانه‌ای با جریان کند شده، که در این حالت زوپلانکتون تاثیرپذیر از عوامل فیزیکی مثل شدت جریان آب، گل ولای و دما بوده و جمعیت آنها پائین آمده، اما در هنگام بالا بودن سطح آب، منطقه تبدیل به آبیگری مناسب جهت رشد و تکثیر آنها می‌شود. محمداف (۱۹۹۰) و سبک آرا (۱۳۷۴) در مطالعات خود بر روی سد مخزنی ارس و سبک آرا و مکارمی (۱۳۸۲ و ۱۳۷۷) در بررسی سد مخزنی ماکو تفاوت کمی و کیفی بین زوپلانکتون قسمت‌های علیای رودخانه‌ای و دریاچه‌ای را مشاهده کرده‌اند. مقایسه میانگین فراوانی زوپلانکتون بر روی دریاچه سد ارس نشان‌دهنده که ایستگاه‌های مقابل پاسگاه شیلو و پاسگاه قنبرکندی بیشترین فراوانی را داشته و اوج جمعیت زوپلانکتونی مربوط به فصل بهار و تقریباً همزمان با پرآبی سد و حداقل آن مربوط به فصل زمستان می‌باشد. در فصل بهار بدلیل بارش‌های فصلی و بار زیاد مواد آلی وارده به منطقه دریاچه سد (صفایی، ۱۳۷۶)، جمعیت روتیفرها بمرور از اردیبهشت ماه سیر صعودی نشان داده و در اوایل تیرماه به اوج خود می‌رسد سپس شاهد یک نزول در جمعیت آنها هستیم که تا پائیز ادامه می‌یابد (سبک آرا، ۱۳۷۴؛ سبک آرا و مکارمی، ۱۳۸۰). مقایسه اطلاعات بدست آمده در ایستگاه‌ها و عمق‌های مختلف دریاچه سد نشان می‌دهد که تراکم زوپلانکتونی از بالا به پائین، در لایه‌های سطحی بمراتب بیشتر و باز یاد شدن عمق از تعداد آنها کاسته می‌شود (سبک آرا و مکارمی، ۱۳۹۲)، بدین خاطر در پراکنش عمودی زوپلانکتون در دریاچه سد ارس ناهمگونی مشاهده می‌شود. باتوجه به پایین بودن ارتفاع آب در هنگام نمونه برداری و از آنجا که بیش از نیمی از مساحت مخزن آبی عمقی حدود ۵ متر دارد، با گرم شدن هوا بیشترین فراوانی زوپلانکتون مربوط به لایه‌های سطحی بوده، که محل تجمع بچه ماهیان نیز می‌باشد (محمداف، ۱۹۹۰؛ کریوچکوا، ۱۹۸۹) اطلاعات بدست آمده در مورد سد مخزنی ارس (سبک آرا و مکارمی، ۱۳۹۲)، و مقایسه آن با سایر سدهای مخزنی مثل ماکو و مهاباد (عبدالملکی، ۱۳۸۱؛ سبک آرا و مکارمی ۱۳۷۷ و ۱۳۸۲) نشان می‌دهد که سد ارس از جمله غنی‌ترین دریاچه آب‌های داخلی می‌باشد، زیرا وجود مواد بیوژن و توان تولید غذای زنده از جمله روتیفرها در آن بحدی است که ساختار مناسب جهت تکثیر و پرورش ماهیان اقتصادی شیلاتی را تا حد برداشت دارا بوده، که در این زمینه در گذشته نیز اقداماتی انجام شده، اما می‌بایست در این مورد یک موازنه منطقی بین میزان تولید و برداشت برقرار گردد.

نقش مهم روتیفرها در اکوسیستم‌های آبی، شرکت در ساختار شبکه‌های غذایی آبیان به عنوان حلقه رابط بین فیتوپلانکتون و نکتون‌ها می‌باشد. این پدیده از یک طرف در صنعت آبی پروری و از طرف دیگر در محیط زیست مورد توجه است. آشنایی با روش‌های تغذیه و نوع غذای مصرفی در روتیفرها و ارتباط آنها با نکتون‌ها، مستلزم شناخت ساختار بدن و جایگاه تاکسونومیک روتیفرها بوده که مطالعه و پژوهش در زمینه ساختار و روابط اکولوژیک این جزء مهم، منجر به استفاده بهینه از منابع غذای زنده در اکوسیستم‌های آبی شده که از جنبه‌های اقتصادی و بهداشتی جهت پایش اکوسیستم‌های آبی ضروری است. با توجه به اینکه مطالعات اندکی در زمینه پلانکتون بخصوص زوپلانکتون و روتیفرها در کشورمان انجام شده، پیشنهاد می‌شود پس از انجام مطالعه ارگانیک زنده در محیط طبیعی، با استفاده از تکنیک‌های به روز شده جهت تکثیر آن‌ها جهت تغذیه ماهی‌ها در مرحله لاروی و بعد از آن، مطالعات تکمیلی و دقیق تری در این زمینه صورت پذیرد. تحقیقات بیشتر در این زمینه می‌تواند جنبه‌های دیگری از پیچیدگی‌های شگفت‌انگیز حیات در اکوسیستم‌های آبی را به ما نشان دهد. بدلیل مشترک بودن سد مخزنی ارس بین جمهوری اسلامی ایران و جمهوری نخجوان لازم است در کنار تبادل اطلاعات هیدرولوژی و هیدروبیولوژی با کارشناسان جمهوری همجوار ارس، از تجربیات و همکاری آنها در جهت چگونگی پرورش ماهی و رهاکردن آن بهره‌گیری نمود و نظام مناسبی برای فعالیت‌های شیلاتی منطقه تدوین کرد.

تشکر و قدردانی

در خاتمه لازم است از همکاری و مساعدت‌های ریاست وقت پژوهشکده آبی پروری آب‌های داخلی و خانم مهندس مرضیه مکارمی و همکاران آزمایشگاه پلانکتون و آقایان زحمتکش و صیادرحیم که زحمت نمونه برداری‌ها را تقبل کردند، سپاگزارم.

منابع

۱. بیرشتین، یا. آ. وهمکاران. (۱۹۶۸). اطلس بی مهرگان دریای خزر. مسکو. ترجمه لودمیلا دلیناد و فزه نظری. ۱۳۷۹. انتشارات موسسه تحقیقات شیلات ایران. ۶۱۰ صفحه.
۲. سبک آرا، جلیل. (۱۳۷۴). گزارش پلانکتونی دریاچه سدارس و حوزه آبریز. مرکز تحقیقات شیلاتی استان گیلان. ۸۱ صفحه.
۳. سبک آرا، جلیل. (۱۳۹۸). مروری بر پراکنش و فراوانی پلانکتونی در راستای توسعه آبی پروری در دریاچه سد مهاباد، مرکز توسعه پژوهش‌های نوین ایران، نشریه علوم زیستی و زیست فناوری. دوره ۵، شماره ۴. صفحات ۱۱ الی ۱۷.
۴. سبک آرا، جلیل؛ مکارمی، مرضیه. (۱۳۷۷). گزارش نهایی مطالعات پلانکتونی دریاچه سدماکو. معاونت تکثیر و پرورش آبزیان شیلات ایران. ۷۵ صفحه.
۵. سبک آرا، جلیل؛ مکارمی، مرضیه. (۱۳۸۰). گزارش نهایی مطالعات پلانکتونی طرح پایش دریاچه سدارس. پژوهشکده آبی پروری آبهای داخلی (مرکز تحقیقات شیلاتی استان گیلان). ۶۷ صفحه.
۶. سبک آرا، جلیل؛ مکارمی، مرضیه. (۱۳۸۲). گزارش نهایی پلانکتونی پروژه مطالعات محلهای تکثیر طبیعی ماهیان مهاجر در تالاب انزلی در سال ۱۳۸۱. پژوهشکده آبی پروری آبهای داخلی. ۴۲-۲۱.
۷. سبک آرا، جلیل؛ مکارمی، مرضیه. (۱۳۸۲). بررسی تراکم و پراکنش پلانکتونی در دریاچه سد ماکو. مجله علمی شیلات ایران. سال ۱۲، شماره ۲، صفحات ۲۹ تا ۴۶.
۸. سبک آرا، جلیل؛ مکارمی، مرضیه. (۱۳۸۳). پراکنش و فراوانی پلانکتون‌ها و نقش آنها در تالاب انزلی طی سال‌های ۱۳۷۶-۱۳۷۹. مجله علمی شیلات ایران. سال سیزدهم، شماره ۳. صفحات ۱۱۳-۸۷.
۹. سبک آرا، جلیل؛ مکارمی، مرضیه. (۱۳۸۵). گزارش نهایی شناسایی گونه ای و اطلس پلانکتونهای تالاب انزلی طی سالهای ۱۳۷۹-۱۳۷۶. وزارت جهاد کشاورزی. موسسه تحقیقات شیلات ایران. پژوهشکده آبی پروری آبهای داخلی. ۸۳ صفحه.
۱۰. سبک آرا، جلیل؛ مکارمی، مرضیه. (۱۳۹۴). اطلس پلانکتونهای تالاب انزلی و نواحی ساحلی دریای خزر. ناشر موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور. چاپ اول ۶۵۶ صفحه.
۱۱. سبک آرا، جلیل؛ مکارمی، مرضیه. (۱۳۹۲). پراکنش و فراوانی پلانکتونی و نقش آن‌ها در پرورش ماهی در دریاچه سد ارس. مجله توسعه آبی پروری، سال ۷، شماره ۲، صفحات ۴۱ تا ۵۹.
۱۲. صفائی، سعید. (۱۳۷۶). گزارش نهایی مطالعات جامع ارس. شرکت سهامی شیلات ایران. معاونت تکثیر و پرورش آبزیان. مرکز تحقیقات ماهیان استخوانی دریای خزر. ۱۴۰ صفحه.
۱۳. عبدالملکی، شهرام؛ سبک آرا، جلیل؛ ملکی شمالی، ملک محمد؛ عباسی، کیوان؛ قانع، احمد؛ میرهاشمی نسب، فخرالدین. (۱۳۸۱). گزارش نهایی مطالعات تفضیلی سدهای ماکو و مهاباد. مرکز تحقیقات شیلاتی استان گیلان. انتشارات معاونت آبزیان شیلات ایران. ۱۶۱ صفحه.
۱۴. کریوچکوا، ن. م. (۱۹۸۹). رابطه متقابل غذایی زئوپلانکتون و فیتوپلانکتون، زیر نظر آکادمی علوم روسیه، انجمن هیدرولوژی روسیه. مترجم فرحناز حیدرپور. موسسه تحقیقات و آموزش شیلات ایران ۱۴۹ صفحه.
۱۵. ملکی شمالی، ملک محمد. (۱۳۷۴). گزارش هیدرولوژی دریاچه سدارس مرکز تحقیقات شیلات استان گیلان. ۸۰ صفحه.
۱۶. ملکی شمالی، ملک محمد. (۱۳۸۱). گزارش هیدرولوژی طرح پایش دریاچه ارس. مرکز تحقیقات شیلات استان گیلان. ۹۰ صفحه.
۱۷. محمدا، ر. ا. (۱۹۹۰). زئوپلانکتونهای مخزن آبی نخجوان. انتشارات مینسک روسیه. ترجمه یونس عادل. مرکز تحقیقات شیلاتی استان گیلان. ۳۸ صفحه.

18. Awales, A. (1991). Mass Culture and Nutritional quality of The Fresh Water Rotifre (*Brachionus calyciflorus*) For Gudgoen (*Gobio gobio* L.) European Aqueaculture.Society, Special Publication No 15. Gent,Belgium.pp43-57.
19. Abdel Aziz, N.E., Gharib, S.M., Dorgham, M. M. (2006). The interaction between phytoplankton and zooplankton in a Lake-Sea connection, Alexandria, Egypt, International Journal of Oceans and Oceanography, 1(1): 151-165.
20. American Public Helth Association. (APHA). (2005). Standard Metod for the Examination of Water and Waste water. Washigton, DC,USA.1265 P.
21. Bennett,G.W. (1967). Management of Artificial Lakes and Ponds.Reinhold publish Corporation, New york. 283 P.
22. Balayut, E. A. 1983. Stocking and introduction of fish in lakes and reservoirs.in the ASEAN countries. FAO technical paper No.236.FAO, Rome.& 82P.
23. Baykal,T., Acikgoz,I.,Yildiz, K., Bekleyen, A. (2004). A study on algae in Devegecidi dam lake.Turk.J.Bot,28: pp.457-472.
24. Edmondson,W. T. (1959). Fresh Water biology. Newyork, London. John wiley an dsons Inc. 1248P.
25. Emir, N. and Demirsoy, A. (1996). Karamuk Golu zooplanktonik organizmalarinin mevsimsel degisimleri. Turk. J. Zool.,Vol. 20: PP. 137-144.
26. Dhont, K., Dierckens, J., Stottrup, G.,Van Stappen, M., Wille, P. S. (2013). Rotifers, *Artemia* and copepods as live feeds for fish larvae in aquaculture. Technical University of Denmark Woodhead Publishing Series in Food Science, Technology and Nutrition, Pages 157-202
27. Gliwicz, Z. M. (1990). Why do you Cladocerans fail control Algal bloom.Hydrobiologia. pp.33 - 97.
28. Goswani, S. C. (2004). Zooplankton methodology, Collection, & identification – a fief annual. National institute of Oceanography. DONA Paula, Goa-403 004: pp 2-7.
29. Hans, M.V., Anja, K. (2007). Regional zooplankton taxonomy and identification training workshop. Swakopmund, Namibia, 8-19 January 2007:2 - 4.
30. Harris, R. P., Wiebe, P. H., Lenz, J., Skjoldal, H. R., Huntely, M. (2000). Zooplankton Methodology.Manual. ACADEMIC PRESS. 684P.
31. Kutikowa, L. A. (1970). Eurotatoria.CCCP.Leningrad.743P.
32. Krovchinsky, N and Smirnov, N.1994.Introduction of cladocera. The Instituion of Water and Environmental Managment. London.129 P.
33. Kwon Im, J., Youn-Bo Sim,Y., Soon-Jin Hwang, S., Seop Byeon, M., Gu Kang, T. (2013). Temporal and Seasonal Variations in a Phytoplankton Community Structure in Artificial Lake Uiam, South Korea.Water 2023, 15, 4118.PP.1-16.
34. Lei,A.P., Hu, Z.L.,Wang,J.,Shi,Z.X.,Tam, F. Y. (2005).Structure of the phytoplankton community and its relationship to water quality in Donghu lake Wuhan, Chaina,J.Plant Biology,47(1):pp.27-37.
35. Lubzens, E. (1989). Possible use of Rotifre resting eggs and preserved live Rotifers (*B.plicatilis*) in aquaculture and mariculture.218 P.
36. Lewis, T., Nichols,P. D., Hart, P.R., Nichols, D. S. (2007). Enrichment of Rotifers *Brachionus plicatilis* with Eicosapentaenoic Acid and Docosahexaenoic Acid Produced by Bacteria. Journal of world Aquaculture Society. 29(3):313 - 318
37. Maosen, H. (1983). Fresh water plankton Illustration.Agriculture publishing house.85P.
38. Mellanby, H. (1968). Animal life in Feresh water.METHUEN & co Ltd London.308P.
39. Mienlli,A. (1993). Biological Systematics.CHAPMAN&HALL.387P.
40. Newton, A., Icely, J.D., Falcao, M., Nobre, A., Nunes, J.P., Ferreira, J.G. and Vale, C. (2003). Evaluation of eutrophication in the Ria Formosa coastal lagoon. Portugal. Continental Shelf Research. 23:pp.1945-1961.
41. Needham, P.R and Needham.G.G. (1968).A guide to the study of fresh water Biology.190P.

42. Nishijima,W., Umehara,A.,Yamamoto,K, Asaoka, S., Naoki Fujii, N., Otani, S., Wang, F., Okuda,T., Satoshi, N. (2021). Temporal distribution of primary and secondary production estimated from water quality data in the Seto Inland Sea, Japan. *Ecological Indicators* 124 (2021) 107405.
43. Pennak,R.W. (1989). *Fresh Water Invertebrates of the United States*.Newyork.769P
44. Piasecki, W., Goodwin, A. E., Eiras, J. C., Nowak, B. F. (2004). Importance of copepod in freshwater aquaculture. *Zoological Studies*, 43(2): 193-205.
45. Pontin,R. M. (1978). A key to the Fresh water planktonic and semiplanktonic rotifer of the british Isles. Titus wilson and son. Ltd. 178P.
46. Ruttner-Kolisko, A. (1974). *Plankton Rotifers, Biology and Taxonomy*, Austrian Academy of Science. 147 P.
47. Ramdani, M., Elkhiaati, N., Flower, R.J., Thompson, J.R., Chouba, L., Kraiem, M.M., Ayache, F. and Ahmed, M. H. (2009). Environmental influences on the qualitative and quantitative composition of phytoplankton and zooplankton in North African coastal lagoons. *Hydrobiologia*, 622: 113 – 131.
48. Salveson, E. (2013). Effect of copepod density and water exchange on the egg production of *Acartia tonsa* Dana (Copepoda: Calanoida) feeding on *Rhodomonas baltica*. MSc thesis of Norwegian University of Science and Technology, Department of Biology. NTNU-Trondheim. 54p.
49. Segers, H. H. (2004). Rotifera Monogononta In *Freshwater invertebrates of the Malaysia Region* Academy of Sciences, Malaysia, in press.pp. 631-640.
50. Segers, H. H. (2008). Global diversity of r otifers (Phylum Rotifera) in freshwater *Hydrobiologia*. 595(1): 49-59.
51. Sivakami, R., Sugumar, P., Sumithra, P., Amina, S. (2013). Rotifer diversity and its seasonal variation of two perennial temple ponds of Tiruchirappalli, Tamil Nadu. *Asia pacific Journal of research*, 2(7): 57-162.
52. Sulehria, A.Q.K., Ejaz, M., Mushtaq, R. and Saleem, S. (2013). Analysis of planktonic rotifers by hannon-weaner index in Muraliwala (Distt.Gujranwala).*Pak.J.Sci*.65(1):15-19.
53. Smith, V. H. (2003). Eutrophication of freshwater and coastal marin ecosytems: a global problem.*Envirom. Sci. Pollut. Res. Int* 10:pp.126-139.
54. Souza, L.C, Branco, C.W.C., Domingos P. and Bonecker, S. L. C. (2011). Zooplankton of an urban coastal lagoon: composition and association with environmental factors and summer fish kill. *Zoologia*, 28: 357–364.
55. Throp, j. h., Covich, A. P. (2001). *Ecology and Classification of North America Fresh water Invertebrates*.ACADEMIC PRESS.USA.1056P.
56. Tsalolikhin, S. J. (1995). Key to the Fresh water Invertebrate of Russia and adjacent lands. *St.petersburg*. pp.198 - 455.
57. Van dame, K., Maiphae, S., SA-Ardarit, P. (2013). Inland swamps in South East Asia harborhidden cladoceran diversities: species richness and the description of new paludal Chydoridae(Crustacea: Branchiopoda: Cladocera) from Southern Thailand. *Journal of limnology*, 73(2):174–208.
58. Watanabe,T., Kitajima,T.C.,S, ujita. (1983). Nutritional Values of Live Organisms Used in Japan for mass Propagation of Fish.A Review *Aquaculture*.pp.115 - 143.
59. Winfield, I. G., Nelson, J. S. (1991). *Cyprinid fishes. Systematics, Biology and exploitation* Firstedition Chapman and Hall. 667 P.
60. Wickliff, E. L.,Roach, L. S. (1937). Some studies of impounded waters in Ohio. *Trans. Am. Fish. Soc.* 66:76 – 86.

Distribution and Taxonomic study of Rotifera species in the direction of aquaculture in Aras dam lake

Jalil Sabkara

1- Plankton Laboratory Technical Officer., Inland Water Aquaculture Reseach center, Iranian Fisheries Science Research Institute (IFSRI), Agricultural Research Education and Extension Organization (AREEO), Bandar-e Anzali, Iran

---

Abstract

Rotifers are one of the largest groups of zooplankton that are found in most aquatic environments. They are the middle link of energy transfer from phytoplankton to nekton, considering the important roles that rotifers play in the ecological relationships of aquatic ecosystems. It is very important to carry out ecological studies, to identify them from morphological aspects and taxonomic position. Aras Reservoir, in addition to its role in water distribution, is also of international, ecological and environmental importance. The current research is the result of zooplankton sampling from the river and Lake Sedars. In this research, the rotifers of the dam lake were studied and several reliable sources were used to identify its species. These studies were conducted in 2019 in 5 stations. Sampling of zooplankton was carried out by Juday Plankton net and in the form of vertical pull from the depths (surface, 5, 10 and 15 meters). The samples were transferred to the laboratory with formalin at a ratio of 4% fix for study. In this research, 5 zooplankton Phyla and 19 genera and 29 species of rotifers were identified, which includes 76% of the annual zooplankton population. The highest abundance of rotifers is related to spring and early summer.

Keywords: Aras Dam, Zooplankton, Rotifer, Taxonomy, Species
